

15. அடைக்கலக் காதை

நிலம்தரு திருவின் நிழல்வாய் நேமி
கடம்புண்டு உருட்டும் கௌரியர் பெரும்சிரக்
கோலின் செம்மையும் குடையின் தன்மையும்
வேலின் கொற்றமும் விளங்கிய கொள்கைப்
பதினழு அறியாப் பண்பு மேம்பட்ட

5

மதுரை முதூர் மாநகர் கண்டுஅங்கு
அறம்தரு நெஞ்சின் அறவோர் பல்கிய
புறஞ்சிறை முதூர்ப் பொழிலிடம் புகுந்து
தீதுதீர் மதுரையும் தென்னவன் கொற்றமும்
மாதவத்து ஆட்டிக்குக் கோவலன் கூறுழுத்

10

மண்ணூம் மக்களும் செல்வ வளம் கொழிக்க வாழ
ஆணைச் சக்கரம் செலுத்தி அரசாளும், பாண்டியர்
களுடைய; புகழ்ப் பெருமை மிகுந்த - செந்கோலின் நீதி
தவறாத் தன்மையும், அவர்கள் வெண்கொற்றக் குடையின்
அருளும், வேலின் ஆற்றலும், சிறந்து விளங்குகின்ற
முதூர் மதுரை. எனவே அங்கு வாழ்பவர்கள் அவ்வுரை
விட்டு வேறு ஊர் சென்று வாழ நினையாத சிறப்பு
மிகுந்தவர்கள். இப்படிப்பட்ட சிறப்புடைய ஊரில்
அறத்தைப் பிறர்க்குப் பயிற்றுவிக்கும் ஞானசீலர்கள்
நிறைந்த மதுரையின் வெளிவாயிலுக்கு அருகில் உள்ள,
சோலையில் நுழைந்து கடந்து, குறைவற்ற மதுரையின்
பெருமையை, பாண்டிய மன்னனின் ஆட்சிச் சிறப்பை,
கவந்தி அடிகளுக்குக் கோவலன் கூறினான்.

நேமி - ஆணைச் சக்கரம்; கடம் - கடமை,
முறைமை; கௌரியர் - பாண்டியர்; எழுதல் -
நீங்குதல்.

மாடல மறையோன்

தாழ்நீர் வேலித் தலைச் செங்கானத்து
 நான்மறை முற்றிய நலம்புரி கொள்கை,
 மாமறை முதல்வன் மாடலன் என்போன்
 மாதவ முனிவன் மலைவலம் கொண்டு
 குமரியம் பெருந்துறை கொள்கையில் படிந்து

15

தமர்முதல் பெயர்வோன் தாழ்பொழில் ஆங்கண்
 வகுந்துசெல் வருத்தத்து வான்துயர் நீங்கக்
 கவுந்தி இடவயில் புகுந்தோன் தன்னை
 கோவலன் சென்று சேவடி வணங்க
 நாவல் அந்தணன் தான்நவின்று உரைப்போன்

20

கடலையே வேலியாகக் கொண்டது தலைச் செங்காடு என்னும் ஊர். அங்கே வாழ்பவன் நான்கு வேதங் களையும் நன்கு கற்று, பிறர்க்கு நன்மை செய்து வாழ்வதே கொள்கையாகக் கொண்ட மாடலன் என்னும் மறையவன். அவன் அகத்திய முனிவர் வாழ்ந்த பொதிய மலையை வணங்கி, வழிபட்டு, குமரிக்கடல் சென்று நீராடிவிட்டுத் தன்னுடைய சுற்றுத்தார் இருக்கும் இடம் சேர வந்து கொண்டிருந்தான். அப்படி வந்த மாடல மறையவன், வழிநடந்த களைப்பால் ஏற்பட்ட வருத்தம் தீர; கவுந்தி அடிகள் இருந்த சோலையில் புகுந்தான். அவனைக் கோவலன் கண்டு வணங்கவே, வணங்கிய கோவலனிடம் நாவன்மைக்க, மாடல மறையவன் கூறினான்.

மாதவ முனிவன் - அகத்தியன்; தமர் - சுற்றுத்தார்;
 நாவல் - நாவன்மை.

மாதவி மகள் மணிமேகலை

வெந்துறு சிறப்பின் விழுச்சீர் எய்திய
மாந்தளிர் மேனி மாதவி மடந்தை
பால்வாய்க் குழவி பயந்தனள் எடுத்து
வாலாமை நாள் நீங்கிய பின்னர்
மாழுது கணிகையர் “மாதவி மகட்கு

25

நாம நல்லுரை நாட்டுதும்” என்று
தாம் இன்புறுஉம் தகைமொழி கேட்டுஆங்கு
“இடைஇருள் யாமத்து ஏறிதிரைப் பெருங்கடல்
உடைகலப் பட்ட எம்கோன் முன்நாள்
புண்ணிய தானம் புரிந்தோன் ஆகலின்

30

நண்ணு வழிஇன்றி நாள்சில நீந்த
இந்திரன் ஏவலின் இங்கு வாழ்வேன்
வந்தேன் அஞ்சல் மணிமேகலை யான்
உன்பெரும் தானத்து உறுதி ஒழியாது
துன்பம் நீங்கித் துயர்க்கடல் ஒழிகென

35

விஞ்சையில் பெயர்த்து விழுமம் தீர்த்த
எம்குல தெய்வப் பெயர்சங்கு இடுகளன
அணி மேகலையார் ஆயிரம் கணிகையர்
மணிமேகலை என வாழ்த்திய ஞான்று
மங்கல மடந்தை மாதவி தன்னொடு

40

செம்பொன் மாரி செங்கையில் பொழிய

அரசனால் தலைக்கோல் சிறப்பும்; பேரும் புகழும்
பெற்ற மாந்தளிர் போலும் மேனி வனப்புடைய மாதவி,
பச்சிளம் குழந்தை ஒன்றைப் பெற்றாள். குழந்தை பிறந்த
சில நாட்கள் கழிந்த பின்னர், சித்திராபதி முதலிய
வயதில் முத்த லில கணிகையர்குலப் பெண்கள், மாதவி
பெற்ற மகளுக்கு நாம் ஒரு நல்ல பெயர் குட்டுவோம்
என்று நினைத்து ஓர் அழகிய பெயரைச் சொல்லுக என்று

கேட்டானர் அப்போது நீ - "நள்ளிரவில் நடுக்கடலில் சென்று கொண்டிருந்த என்னுடைய முன்னோர்களில் ஒருவன், மரக்கலம் உடைந்து அலைகடலில் தலிக்க, வாணான். முற்பிறவியில் பல புண்ணியங்களைச் செய்தவன் அவன் ஆதலின், கரையேற வழியின்றி நடுக்கடலில் தலித்த அவன் முன் ஒரு பெண் தெய்வம் தோன்றி, நான் இங்குள்ள ஒரு தீவில் வாழும் மணிமேகலைத் தெய்வம் இந்திரன் ஏவலால் இங்கு வாழ்பவள். இப்போதும் உள்ளைக் காப்பாற்றவே வந்தேன். கவலையைவிடு. நீ செய்துள்ள புண்ணியத்தின் பயன் உள்ளைத் தலிக்க, விடாது. நிச்சயம் காப்பாற்றும் என்று கூறியபடி. ஒரு மந்திரத்தால் கடலில் இருந்து எடுத்துக் கரையில் சேர்த்துக் காப்பாற்றியது. என் முன்னோன் பட்ட துன்பம் துடைத்த, எம் குல தெய்வப் பெயரான மணிமேகலை' என்பதையே என் குலமகனுக்கு இடுக" எனச் சொல்ல; அழுகு மேகலை அணிந்த ஆயிரம் பெண்கள் கூடி "மணிமேகலை" - மணிமேகலை" என்று, பெயரிட்டு வாழ்த்தியபோது; மங்கலச் செல்லி மாதவி உடன்சேர்ந்து, நீ உன் செங்கை சிவக்கப் பொன்னை அள்ளிப் பூமஸை போல் பொழிந்தாயே!

விழுச்சீர் - பெரும்புகழ்; வாலாமை - குதக நாள்;
யாமம் - நள்ளிரவு; நல்லனுவழி - கரைசேர வழி;
விஞ்சை - மந்திரம்; விழுமம் - துன்பம்.

வீரமும் கருணையும்

ஞான நன்னென்றி நல்வரம்பு ஆயோன்
தானம் கொள்ளும் தகைமையின் வருவோன்
தளர்ந்த நடையில் தண்டுகால் ஊன்றி
வளைந்த யாக்கை மறையோன் தன்னை

பாகு கழிந்து யாங்கணும் பறைப்பட வருஉம்
வேக யானை வெம்மையில் கைக்கொள்
ஓய்னத் தெழித்து ஆங்குஉயர் பிறப்பாளனைக்
கையகத்து ஒழித்துஅதன் கையகம் புக்குப்
பொய்பொரு முடங்குகை வெண்கோட்டு அடங்கி 50
மைழிரும் குன்றின் விஞ்சையன் ஏய்ப்பப்
பிடர்தலை இருந்து பெரும்சினம் பிறழாக்
கடக்களிறு அடக்கிய கருணை மறவ

உயர்ந்த ஞான மார்க்கத்தில் - நல்லவழியில் செல்லும் பன்பாளன் தானம் பெறும் நோக்கத்துடன் வந்து கொண்டிருந்தான். அப்போது அந்கே பாகனுக்கு அடங்காது, பினிறிக் கொண்டு யானை ஒன்றும் வருகிறது, "பாதையில் போவோர் கவனம்" - என்று பறைஒலி எழுப்பி எச்சரிக்கை செய்கிறார்கள். வேகமாகவரும் யானையைக் கண்டு பயந்தவர்கள். அதன் பார்வை படாது விலகிக்கொள்கிறார்கள். ஆனால் முதுமையாலும், தள்ளாமையாலும் தளர்ந்த நடையோடு, கோலூரன்றிக், கூனல் முதுகோடு வரும் அந்த முதியவனால்; விலகி ஒட்ட முடியவில்லை. மத யானை, அந்த மறையவனைத் துதிக்கையால் பற்றித் தூக்குகிறது. அப்போது நீ 'ஓய்' என்று ஒலி எழுப்பி, யானை முன் பாய்ந்து அதன் பிடியில் இருந்து, அந்த அந்தனை விடுவித்து, அதன் துதிக்கை பற்றி, அதன் வளைந்த தந்தங்களைப் பிடித்து மேலேறி அதன் பிடியில் அமர்ந்து, அந்த மத யானையின் சினம், அடக்கினாய். யானையின் பிடிரி ஏறி, நீ அமர்ந்திருந்தது; கரிய பெரும் குன்றேறி வித்தியாதர் வீரன் அமர்ந்திருப்பது போல் காட்சி அளித்தது. இப்படி மறையவன் உயிரைக் காத்த நீ வீரமும் கருணையும் உடைய மறவன் அல்லவா?

தண்டு கால் - ஊன்றுகோல்; பாகு - பாகன்
பொய்பொரு - துளை உடைய; முடங்கு -
வளைந்த, கை - துதிக்கை, கடம் - மதம்.

ஆந்திரம் கண்ணனை மறைத்தது
அவசரம் உயிரைப் பறித்தது

பின்னை நல்லம் பெரும்பிற்கு ஆக
என்னிய மனையோள் இனைந்துபின் செல்ல

55

வடதிலைப் பேயரும் மாமனை யாளன்
கடவுசு அன்றுநின் கைத்துவனை வாழ்க்கை
வடமொழி வாசகம் செய்த நல்லேடு

55

கடன்றி மாந்தார் கைந்தீ கொடுக்கனனப்
பீடினைக் கெருவில் பெருங்குடி வணிகர்

60

மாட மறுகின் மனைதொறு மறுகிக்
கருமக் குழிபலம் கொள்மினோ எனும்
அருமணை ஆப்டியை அணுகக் கூடும்
யாதுநீ உற்ற இடாக்கு என்னளன

60

மாதுதான் உற்ற வான்துயர் செப்பி

65

இப்பொருள் எழுதிய திதழிது வாங்கிக்
கைப்பொருள் தந்துன் கடுந்துயர் கணைக் கண
அஞ்சல் உன்தன் அருந்துயர் கணைகேன்
நெஞ்சுறு துயரமந்துகு என்று ஆங்கு

70

தீத்துடை அந்தனைர் உரைநூல் கிடக்கையில்

தீத்திறம் பரிந்தோள் செய்துயர் நீங்கத்
தானம் செய்துஅவன் தன்துயர் நீங்கிக்
கானம் போன கணவனைக் கூட்டி

கீல்காச் பேஸ்வத்து உறுபொருள் கொடுத்து
நல்வழிப் படுத்த செல்லாச் செல்வ

75

வீட்டு, நீராடச் சென்றாள். சென்றவள் திரும்பி வருகிற
போது, வாயிற் படியில் கீரிப்பிள்ளை வாய் எல்லாம்
இரத்தும் வடிய நின்று கொண்டிருப்பதைப் பார்த்து,
கீரிப்பிள்ளை தனது குழந்தையைக் கடித்துக் கூதறிக்
கொன்று விட்டுத்தான் இப்படி வாயில் உதிரம் கொட்ட
வந்து நிற்கிறது, என்று அவசர முடிவெடுத்து, ஆந்திரப்
பட்டத் தன்னுடைய இடுப்பில் இருந்த தன்னீர்
கூத்தை அசுன் மேல்வீச் கீரிப்பிள்ளை அங்கேயே செத்துப்
போனது. பின்னர் அவள் வீட்டிலுள் சென்று பார்க்கக்
குழந்தை தொட்டிலில் அமைதியாகத் தூங்கிக்கொண்
டிருந்ததும்; தொட்டிலின் அருயே ஓரு நாகப் பாம்பு
செத்துக் கிடந்ததும் தெரியவந்தது. கீரிப்பிள்ளை, தன்
குழந்தையைத் தீண்டவந்த பாம்போடு சண்டை போட்டு
அழைக் கொண்றிருக்கிறது - தன் குழந்தையைப் பாம்பிடம்
இருந்து காப்பாற்றி இருக்கிறது. இது தெரியாமல்
சந்தேகப்பட்டுக் கொன்றுவிட்டோமே என்று அந்தனை
மனைவி வருந்தினாள். வெளியில் சென்றிருந்த கணவன்
வீடு வந்ததும் அவனிடமும் நடந்ததைக் கூறினாள்.

கீரிப்பிள்ளையைத் தன் மனைவி அநியாயமாகக்
கொன்றுவிட்டனதைக் கேள்விப்பட்டு, அவள் கணவனான,
அந்தனை, “இனி உன் கையால் உணவு உண்டு வாழ்வது
கூட இழில்” என்று அவனை இசுழந்து பேசிவிட்டு,
கங்கையாட வட திலைநோக்கிப் போகலானான். இதனால்
வருந்திய அவன் மனைவி அவனைத் தானும் பின்
கொடர்ந்து சென்றாள். அப்படித் தன்னைப் பின்தோட்டும்
மனைவியிடம், அந்தனை, ஒரு ஒன்று நறுக்கில் வடமொழி
வாசகம் ஒன்றை எழுதி, “இதனைக் கற்றின்த பெரியோர்
களிடம் சென்று காட்டு”, எனக் கூறி அவனைத் திருப்பி
அனுப்பிவிட்டு; அவன் தன் கங்கைப் பயணத்தைத் தொடர
வாணான்.

அந்தனைஞ் மனைவிலி ஓலை நறுக்கோடு, சுடை-வீதியிலுள்ள பெரும் பெரும் மாளிகைகளிலும், அருகாக உள்ள இல்லங்களிலும், ஒவ்வொரு வீட்டாகச் சென்று, "என் பாவத்தைப் போக்கும் புண்ணியம் யாராவது செய்யுங் களேன்" - என்று கதறி அழுதாள். அப்போது நீ அவனை அருகே வரச் சொல்லி, "நீ யார்? உனக்கு உண்டான துண்பம் என்ன? இது என்ன ஓலை? என்று கேட்டாய், அவன் தான் அடைந்த மிகப் பெரும் துண்பத்தைச் சொல்லி, "இனவை பற்றி எழுதியள்ள இந்த ஓலையைக் காண்க" - என்று ஓலையை உண்ணிடப் பற்றி, தனக் குண்டான துயரைத் தடுக்க தக்கப் பொருளுதலி பரிக என்று வேண்டினாள்.

"கவனமிடப்படாதே! உன் துயரம் துயடப்பேன். உள்ளக்

கவனமிட உணக்கினி வேண்டாம்" என்று அவன் பைத்திருந்த ஓலையை வாங்கிக் கொண்டு, அந்தனை மனைவிப் புரிந்த கொலைப்பழியும் - பாவமும் நீங்கத் தானங்கள் செய்தும், கங்கையாடப் போன கணவனை அவன் மனைவியோடு சேர்த்து வைத்தும், அவர்களுக்கு வேண்டிய அளவு பொருள் கொடுத்தும் உதவினாய், அவர்களை நல்வழிப் படுத்தினாய். இப்படி நல்லதே செய்யும் வற்றாத செல்ல வளமுடையவன் நீ!

நகுலம் - கிரி; எள்ளி - இசும்ந்து; கைத்துள்ள கையில் உண்டு வாழ்தல்; பீடிகைத்தெரு - கடைத்தெரு; மறுகு - அருகு; சுருமக்குப்பிலம் - பாவம் போக்கும் பயன்.

தாய் படும் துயரம் துவிர்த்த துலைவன்

பத்தினி ஒருத்தி படிற்றுவர எய்த மற்றவள் கணவற்கு வறியோன் ஒருவன் அறியாக் காலபொய்த்து அளறந்துணும் பூத்துக்

கறைக்கும் பாசத்துக் கையகப் படாஹும் பட்டோன் தல்லவை படுதுயர் கண்டு கட்டிய பாசத்துக் கடி-துசென்று எய்தி என்னுயிர் கொண்டுசெங்கு இவன் உயிர்தா" என் நன்னெடும் பூதம் நல்கா தாகி "நரகன் உயிர்க்கு நல்லுயிர் கொண்டு பரக்கி இழக்கும் பண்புங்கு இல்லை ஒழிக்கின் கருத்து"என உயிர்முன் புடைப்பு அழித்தரும் உள்ளத்து அவனோடும் போந்து அவன் சற்றத் தோக்கும் தொடர்புற கிளைக்கும் பற்றிய கிளைகுரி ஸ் பசிப்பினி அறுத்துப் பல்லாண்டு புரந்த இல்லோர் செம்மல்

பத்தினிப் பெண் ஓருத்தியின் மீது வீணாகப் பொய்ப் பழி ஓன்றை, அவன் கணவனிடமே சென்று கூறினாள் அறிவற்ற முட்டாள் ஒருவன். இப்படிப் போய் கூறி வாழபவர்களை அடித்துத் தின்னும் பூதம், பத்தினிப் பெண் மீது வீண் பழி சமந்தியவனைக் கொண்று தின்னப் பாசத்தை வீசிப் பிடித்தது. இலைக் கண்டு அந்தப் பொய்யனைப் பெற்ற தாய் வருந்தி அழுதாள். அந்தக் தாயம்மனம் படும் துயர் காணச் சகியாது, நீ அந்தப் பூதத்திடம் சென்று, என்னுயினரை எடுத்துக் கொண்டு, இவனை விட்டுவிடு என்று கெஞ்சினாய். ஆனால் அந்தப் பூதமோ, ஒரு தீயவனுக்காக நல்லவன் ஒருவன் உயினரக் கொல்லுதல் எம் வழக்கமல்ல, நீ போ என்று கூறி அந்தப் பொய்யனைத் தர மறுத்து அடித்துக் கொண்று தின்றது. நீயோ வருந்தி அழும் அந்தக் தாய்தன் அவன் வீடு சென்று, அவருடைய உறவினருக்கும், நெருங்கியவருக்கும், உற்ற துலைனபோல் நின்ற பல ஆண்டுகள் அவர்கள் பசித்துண்பம் மறந்திருக்க, உதவிகள்

கோவா. அவர்கள் உழுதைத்திரய் தீவ்வநி இல்லாதவர் கலைக்கெட்டுவாய் உதவி செய்யும் இயல்வதைய இதனு,

ஏதும் - தொய்க் கரி - தாய்ச்சி; அனாந்தங்களைக் கிடைத்துக் கொண்டு தின்முயற் தவணை - தாய்ம் அழித்தும் என்கிறோம்

କୁଣ୍ଡଳ ପାତାର ମହିଳାଙ୍କ ପାଦଗାନ

இமெண்டு செய்தன யானாறு நில்லினை
உம்புமாப் பயன்கோல் ஒருதனி உழந்து இத்
திருத்தங்கே மாணவிக் கொழுந்துடன் போந்தது
விருத்த கோபால நீணன வினவ

கிடைத்த மாசு, இந்தப் பிரவாயில் நீ செய்தது எல்லம் வாத்துத் தெரிந்தவனா புண்ணியைச் செயல்களே! அப்படி விடுதல், மனவினால், மனி போன்ற இலைய மனவனியுடன் இதைப் பட்ட வழி நடந்து நீ துண்டப்படுவது அறிவால் முறிந்த வோலவனே, - இது நீ முன் செய்த தீவினையின் பார்வை?

தினாந்தி சுவரோபம்

காலனை எ... யு கீர் அப்பாவை தெள
காலனை கூற்றை ஏது-முன் வேலோலோ

காவிரி குட்டி வெள்ளுத் தீவு மூலம் பாலை வருமானம் கிடைக்கிறது.

மாறவூர் வானி வறுதிலுத்து ஏற்றுத்
காடக் கடல் வள் கையற்று ஏங்க
அங்கிருதம் போதி அப்போன் தன்முன்
மணி சீசலையை மாற்றி அனிப்பவும்

நயல் பேரால் நள்ளிருள் மாமத்துக்
கனவு கண்டு-ன் குடுத்துக்கூடு உறுப்புனர்

மால் ரெக்ட்ரேயரிலுக்கு மற்ற பொழுதாக சோவலன்

அறிவாற்ற தீழுமகன் ஒருவளால், கட்டுக்காலும் பிரத்தை
 மாரசன் ஆலைம் பேருநகரில் ஜம்பால்; குஞ்சுளைய
 ரிய பேண் இவள் மிகுந்த குண்பம் அனையால்,
 உடுத்தியிருந்த ஆணை பிராரால் கோள்ளப்பட்டது.
 ரியின் மீது எறிச் செல்லவும், பின்னர் அங்கு
 வையடி வே பற்றாற் சான்றோர் பூரிச் சுதாவூ
 கூகன் அடையவும், காமவேள் தனது மனசு அடிக்காலை
 எறிந்துவிட்டுக் கவனமல்லது நிர்வாக அங்கு விவரத்தும்
 காதி சத்துக்குவல்லதிய புத்த தேவையித்தில், மேதவி, குஞ்சு
 கள் மணிமேகவையை ஓப்பன கூவும் போலில் கான்பதுதான்,
 நல்லிருக்கும் கழிந்த பின்காலைப் போடுகில் மான்
 வில் கண்ணுவே நான் கவனில் கண் இது
 மகள் வந்து சேரும்.

கவனல் தீர மாமதுமை செல்
அறத்து உண்டு மாக்கடி அவ்வது இந்து
புதிலை கிருஷ்ண பூர்வத்து ஆயும்

அலரசர் பின்னேநாள் அகநகர் மருங்கில்நின் உணரின் கொள்வார் இங்கு ஓழிகநின் இருப்பு காதலி தன்னொடு சதிர் கெல்வதன் முன் மாட மதுரை மாநகர் புகுக என மாதவத்து ஆட்டியும் மாமறை முதல்வனும் கோவலன் தனக்குக் கூறும் காலை

அறவழியில் நிற்கும் துறவிகளுக்கு அவ்வாமல் இந்த ஊரில் வெளியே உள்ள இந்த இருப்பிடங்கள், உன் போன்ற இல்லவுத்தார் இருக்க ஏற்றவை அல்ல. எனவே அரசருக்கு அடுத்த படியாக உள்ள, வணிகர் முதலிய பெரு மக்கள் வாழும் பகுதிகள் இந்த அழகிய மதுரை மாநகரில் உள்ளன. நீ அங்கு சென்றால் உன் புகழும் பெருமையும் இனார்த்து அவர்கள் உண்ணன ஏற்றுக்கொள்வார். இருக்க இடம் தருவார்; எனவே நீ உன் சுதால் மன்னவிகியை அமைத்துக்கொண்டு, மானல் மன்றவத்துள் மதுரையை அடைவாய் என்று; கவுந்தி அடிகளும் மாடல மன்றயவனும் கோவலனுக்குக் கூறினார்.

அலரசர் - அரசர்; சதிர் - குரியன்

மாதர் நல்லாள் மாதரி

அறம்புரி நெஞ்சின் அறவோர் பல்கிய

115

புறம்சிறை முதுரப் புங்கள் இயக்கிக்குப் பால் மணட கொடுத்துப் பண்ணின் பெயர்வோள் ஆயர் முதுமகள் மாதரி என்போள் காவுந்தி ஜயயனைக் கண்டுஅடி தொழுவும்

தரும சிந்தனை மிக உடைய, துறவிகள் நிறைந்து வாழும்; புறப்புத்தீயான குடியிருப்பில் உள்ள, பூப் போலும் சுன்னுடைய இயக்கி எனும் பெண் தெய்வத்

துச்சுப் பால் சோறு படையல் செய்து விட்டுத் திரும்பும், தீடையர் குல முதாட்டியான மாதரி என்பவள், எதிர் காத்தி அடிகளைக் கண்டு கை கூப்பி வணங்கினாள். வந்த கவுந்தி அடிகளைக் கண்டு கை கூப்பி வணங்கினாள். பால் மணட - பால் சோறு; முதுமகள் - வயதில் முத்த பெண்.

அடைச்சுலம் கண்ணனகிக்கு அருளேங்

ஆகாத்து ஓம்பி ஆப்பயன் அனிக்கும்

120

கோவலர் வாழ்க்கைக்கார் கொடும்பாடு இல்லை தீதிலள் முதுமகள் செல்வியள் அனியள் மாதரி தன்னுடன் மட்ந்தையை இருத்துதற்கு ஏதம் இன்றுள்ள எண்ணினள் ஆகி மாதரி கேள்கிய தாதையைக் கேட்கின்தன் தன்குல வானார் அரும்பொருள் பெறுநரின் விருந்துதாதிர் கோண்டு கருந்தடம் சுண்ணியோடு குடிமனைப் படுத்துவார் உடைப்பெரும் செல்வார் மனைப்புகும் அளவும் இடைக்குல மடந்தைக்கு அடைச்சுலம் தந்தேஷன்

125

பாக்களைக் காத்துப் பராமரித்து, அவைக்கு மக்களின் வாழ்க்கை இனிதானது ஓர் திமையும் இல்லை எனவே இம் மாதரியும் தீயவள்ளல் - நல்வவனே! யைகிழ முத்தவளான இவள் அன்பும் கருணையும் உடைய எங்கும் தொகிறாள். எனவே மாதரியின் பாதுகாப்பும் குண்ணனகியை விட்டுவைப்பதில் தவறு ஒன்றும் இல்லை என்று முடிவு செய்த கவுந்தி அடிகள்; மாதரி நான் சொல்வதைக் கவனமாகக் கேள்ள. “இந்தப் பெண்ணும் சுண்ணவேண்டும் தந்தை பெயர் கேட்டால், இந்த மதுவை மாநகரில் வாழ்கின்ற - அவனுடைய குலத்தைத் தேவே

பெரும் தலாவணிகள் எல்லாம், பெறுத்தங்கு அரிய பெரும் செல்லாத்தாழப் பெற்றது போல், இந்து வந்து இவ்வழகிய கரும் கல்லூலைடைய பெண்மனி கல்லைகிடையத் தங்கள் வீட்டுக்கு விருந்தாத விரும்பி அழைத்துச் செல்வர். அப்படிப்பட்ட உயர்ந்த குலப் பெருமை உடைய இவ்வளை கண்ண கிணய - அவர்கள் வந்து அழைத்துச் செல்லும் வரை; உணவிடம் அடைக்கலப் பொருளாக - உண் பாது காப்பில், விட்டு வைக்கிறேன்" என்று கூறினார்.

ஆ - பசு; ஆப்பயன் - பசுத்தும் பொருட்கள் ; கோடுமொடு - தீமை; அளி - கருவணி; தாலைத் தந்தை; கோவலர் - இடையர் குலத்தவர்.

தாயும் தோழியுமாகித் துவணை இரு

மங்கல மட்ந்தலைய நன்னீர் ஆப்படி
செங்கயல் நெந்துக்கண் அஞ்சனம் தீட்டு
தேதுமென் கூந்தல் சின்மலர் பெய்து
தூமடி உடித் தொல்லோர் சிறப்பின்

135

தாயும் காவலும் ஆய்விலை தனக்குத்
தாயும் நீனே ஆக்கித் தாங்கு சங்கு
வண்ணைச் சீற்று மண்மகன் காதலன் தனக்கு
நடுங்கத்திரு எய்தி நாப்புலர வாடி

140

தன்துயர் காணாத் தகைசால் பூங்கொடி
இன்துவணை மகனிர்க்கு இன்றி அமையாக்
கற்புக் கடம்புணை இத்தெதய்வம் அல்லது
பொற்புடைத் தெய்வம் யாம் சண்டிலமால்

நீள்நில வேந்தர் கொற்றம் சிலையாது
பத்தினிப் பெண்டைர் இருந்த நாடு என்னும்
அத்தகு நல்லுரை அறியாவே நீ ?

சீரும் சிறப்பும் உடைய செல்வ மகள் கண்ணவியைப் புனித நீரில் நீராடச் செய்து; அவளது அழைய நீண்ட மீண்போலும் கண்களுக்கு. அஞ்சன மை தீட்டு; அழைய கூந்தலுத்துப் பூவும் குட்டி; தூய நல்ல ஆடை அடை செய்து; அவருக்குத் தோழியாகவும் தாயாகவும் இருந்து பாதுகாப்பளித்துக் காப்பாயாக, இங்கே என்னோடு வந்திருக்கிற பச்சிளம் கொடி போன்ற பாலை கண்ணவியின் அழைய பாதுகங்கள் மண்ணில் பசியாத சிறப்புவை யனவ. அதாவது இவள் வீட்டைவிட்டு வெளியே சென்று அறியாதவள். இப்படிப்பட்ட இவள் இன்று, கொடிய வெப்பம் வருத்தத்; தன் கணவனால், பெரும் துண்பத்துக்கு ஆளாகி, நா வறண்டுபோக, வழிநடந்து வந்திருக்கிறாள். தன் தூயவரப் பொரிதாக எண்ணாத; பெருமைக்கு உரிய பெண் இவள். தனக்கிணிய துவணையாகிய கணவனைக் கொண்டிருக்கும் பெண்ணுக்கு இன்றியமையாத கடப்பாடாக கற்றைப் தவிர வேறு எல்லதும் பொற்புடைச் செல்வமாகக் கொள்ளாத பெண் இவ்வனத் தவிர வேறு பெருமைக்குரிய பெண் பெதய்வம் நான் கண்டதில்லை. இப்படிப்பட்ட கற்புடைய மகனிர் வாழும் நாட்டுல், மழு வளம் குறையாது, நிலவனாம் குண்டாது. நாடானாம் மன்னர்கள் ஆட்சி நஸ்வடியாக நடக்கும், என்பதை எல்லாம் நீ அறிவாய் அல்லவா? ஆயம் - தோழியர் கூட்டும்; நாப்புலர - நாவார; கற்புக் கடம் - கற்பெனும் திண்ணமை.

வானம் பொய்யாது வளம் பிழைப்பு அறியாது

145

தவத்தோர் அடைக்கலம்
தலைசிறந்ததுவே.

தவத்தோர் அடைக்கலம் தான்சிறிது ஆயினும்
மிகப்பேர் இன்பம் தரும்அது கேளாய் 150
காவிரிப் படப்பைப் பட்டினம் தன்னுள்
பூவிரி மிண்டிப் பொதுநிங்கு திருநிழல்
உலக நோன்றிகள் ஒருங்குடன் இட்ட
இலக்குளிச் சிலாதலம் மேல் இருந்து அருளி
தருமம் சாற்றும் சாரணர் தம்முன்

155

திருவில் இட்டுத் திசழ்தரு மேனியன்
தாருன் மாலையன் தமனியப் பூணினன்

பாரோர் காணாப் பலர்தொழு படிமையன்
கருவிரல் குரங்கின் கையோரு பாகத்துப்
பெருவிறல் வானவன் வந்து நின்றோனனச் 160
சாவகர் எல்லாம் சாரணர்த் தொழுது சங்கு
யாதிலன் வரவு என இறையோன் கூறும்

அற உணர்வுடை யோர் தருகின்ற அடைக்கலப்
போருட்களை காக்கின்ற செயல் சிறிதுளவே ஆயினும்
அதனால் பெறுகின்ற இன்பம் மிகப்பெரியது என்பதை
நீ அறிய வேண்டும்.

அல்லாமலும்;

முந்தோட்டங்கள் நினைந்த காவிரிப்பூம்பட்டினத்துள்,
விரிந்த புக்களை உடைய அசோசமரத்தின் குளிர் நிழலில்,
உலகம் சிறுக்க என்று நோன்புத் தவமிருக்கும் துறவிகள்
இன்று கூடு அமைத்த, ஒளிவீசும் சிலா வட்டத்தின் மேல்
எழுந்தருளி, அறவுதை கூறும் சாரணர்கள் முன்பாக;
வானவில் போலும் ஓளிவீசும் உடல் உடையவனும்,

பூமாலை அணிந்தவனுமார், மணியாலை குடியானுமார்,
பொன்னால் செய்த புண்டுள் அணிந்தவனுமார், இப்
பூலெலினர் காணாருடி யாது, கேளவேலாசுத்தினர் கண்டு
தூராடுகின்ற வடிவம் உடையவனுமார், ஒருப்பங்குத்தும் கூகு
காரியவிரல் உடைய குருங்குப் பெருக்குப்
பேராந்றல் - உடையவனுமாக வாந்து நின்ற கீர்வன்
அவனைக் கண்டு; துறவிகள் சாரணர் கணவாந் சொல்லுது
இது யார்? இந்திவன் வந்து கேளக்கும் என்ன? என்று
கேட்டனர். கேட்கவும் சாரணர் தலைவன் கூறுத் தொடர்ந்து
வான்.

படப்பை - பூந்தோட்டுர்; சிலாதலம் - சிலாவட்டும்;
திருவில் - வானவில்; தமனியம் - பொன்.

தானத்தால் பெற்ற தெய்வ வடிவம்

எட்டு சாயலன் இருந்தோன் தனது
பட்டுனி நோன்றிகள் பலர்புகு மனையிலோர்
மாதவ முதல்வனை மனைப்பெருங் கிழத்தி
ஏதும் நீங்க எதிர்கொள் அமயத்து
ஊர்ச்சிறு குரங்கு ஒன்று ஒதுங்கி உள்புக்குப்
பாற்படு மாதவன் பாதம் பொருந்தி
உண்பொழி மிச்சலும் உகுத்த நீரும்
தண்டா வேட்கையின் தான்சிறிது அருந்தி 170
எதிர் முகம் நோக்கிய இன்பச் செவ்வியை

அதிராக் கொள்கை அறிவனும் நயந்துநின்
மக்களின் ஓம்பு மனைக்கிழத் தீ என
மிக்கோன் கூறிய மெய்மொழி ஓம்பிக்
காதற் குரங்கு கடைநாள் எய்தவும்
175

தானம் செய்வழி அதற்குஒரு கூறு
தீதுஅறுக என்றே செய்தனள் ஆதலின்

மத்திம நன்னாட்டு வாரணம் தன்னுள்ள
உத்திர செளத்தற்கு ஒருமகன் ஆசி
உரவினும் திருவினும் உணர்வினும் தோன்றிப்
உரவினும்

பெருவிறல் தானம் பலவும் செய்துஆய்கு

என்னால் ஆண்டல் இறந்த பிற்பாடு

வின்னொர் வடிவும் பெற்றனன் ஆதவின்
பெற்ற செல்வப் பெரும்பயன் எல்லாம்

தற்காத்து அளித்தோன் தானச் சிறப்புளபை

பன்னைப் பிறப்பிற் குரங்கின் சிறுகை

கொண்டு ஒரு பாத்தாக்குச் சொன்னைகமிற் பணர்ந்த

சாயலன் மனைவி தானம் தன்னால்

ஆயினை இல்லாடில் அறியில்லை எனக்

சாவகர்க்கு எல்லாம் சாழ்றினை காட்ட

தோன்றினை என்றலும்

புகாரில் வணிகருள் சிறந்தோருக்கு மன்னை

அளிக்கும் 'ஸ்டடு' எனும் பட்டம் பெற்ற வணிகருள்

இருவன் இருந்தான். அவன் பெயர் சாயலன். அவனுடைய

இல்லம் உண்ணை நோன்பிருப்பமை, நோன்பு முடிந்து,

விருந்துண்ண வரும் துறவிகள் நிறைந்ததாயிருக்கும்.

இப்படிப்பட்ட சாயலன் வீட்டிற்கு ஒருநாள் பெரும்
தவமுனிவர் வந்தார். அவனைச் சாயலன் மனைவி, தனக்கு

உற்ற குறைந்துக் கொண்டுமூத்து, உணவளித்தாள்.

அப்போது அவ்வுரில் இருந்த சிறிய குரங்கு ஓண்று,

பயந்த படி-யே அவ்வீட்டினுள் புகுந்து,

தவமுனிவின் அடிபணிந்து தொழுது, அம் மாழுவிலர்

உண்டு மந்த எச்சில் சோந்தைற்பும், நீரையும் மிகந்த

விருப்போடு உண்டும் பருகியும் பசி ஆறியியின்; அம்

மாழுவிலர் திருமுகத்தை அன்போடு நோக்க, அதைப்

புரிந்து கொண்ட குணக்குஞ்சாகிய மாழுவிலரும்

அவ்வீட்டிட ன் தலைவியாகிய சாயலன் மனைவியைப்
பார்த்து, இக் குரங்வையும் உன் பின்னை கணைப் போலப்
பாது காப்பாயாக என்றார்.

அத் தவமுனி கூறிய அருள்மொழியை ஏற்று, அக்
குரங்கினை வளர்த்தி, அது இறந்த பின்பும் தான் தானம்
செய்கிற போரெதல்லாம் அக்குரங்குக்காலும் அதின்
தீவினை ஒழியத் தானம் செய்து வந்தனர். எனவே
அக்குரங்கு மத்திம நாட்டில் உள்ள வாரணவாசி என்னும்
நகரில் வாழும், உத்தம கொத்தன் என்பவனுக்கு
மகனாய் பிறந்து, அழகும், செலவழும் அறிவும் சிறந்திருக்கு
வளர்ந்து தான தருமங்கள் மிகச் செய்து, முப்பத்தி
இரண்டாவது வயதில் உயிர்நித்துத் தெய்வ வடிவம்
பெற்றான். எனவே பெற்ற செல்வத்தின் பெரும்பயன்
பிறர்க்கு உதவி வாழ்வதும், தன்னைக் காத்தனித்துத்
தருமம் செய்பவன் தந்த தானத்தின் சிறப்புமே ஆகும்.
இதை உண்டத்தவே முற்பிறவியில கொண்டிருந்த குரங்கின்
கை ஒருபக்கமாக இருக்கச் சாயலன் மனைவி செய்த
தானத்தின் பயனால் இத்தெய்வ வடிவம் பெற்றன்,
இதனை நீங்கள் அறிய வேண்டும் என்பதை, தவமுனிவர்
களுக்கு எல்லாம் எடுத்துக் காட்டவே இத் தேவ
குமாரன் இங்கு இப்போது தோன்றினை, என்று கூறினார்.

எட்டி - ஒரு பட்டம்; அமயம் - சமயம்; மிச்சில் -
மிஞ்சிய; தன்டா - நீங்காத.

தானம் தருவது பேரின்பம் பெறுவது

சாரணார் கூறிய தலைக்கால் நன்மையை
ஆரணங்காக அறம் தலைப் பட்டோர்
அன்றப் பதியுள் அருந்தவ மாக்களும்,
தன்மூறல் வாழ்க்கைச் சாவக மாக்களும்

இட்ட தானத்து எட்டியும் மனைவியும் முட்டா இன்பத்து முடிவுலகு எய்தினர் சாரணர் கூறிய இந்த இனிய நல்லுரையைத் தேவ வாக்காகக் கொண்டு அவ்வுர்மக்கள் தானத்துமங்கள் செய் தார்கள். தவசிலர்களும் தனக்கென வாழ விரும்பாத உலக நோன்பிகளும், சாயலனும் அவன் மனைவியும் தாங்கள் செய்த தானத்தின் பயணால் குறைவில்லாத இன்பம் உடைய, பேரின்ப வீட்டிடை அடைந்தனர்.

ஆரணங்காக - மனைவொழியாக; தன்தெறல் - தனக்கென வாழாத.

மாதரி மகிழ்ந்தாள்

கேட்டனை ஆயின்இத் தோடலர் குழவியொடு நீட்டித்து இராது நீபோ கென்றே கவுந்தி கூற உவர்த்தனள் ஏத்தி

200

தானம் செய்வதன் சிறப்பு என்ன என்பதை இப்போது கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டாய் அல்லவா? எனவே விரிந்து மனம் பரப்பும் மலர் குடிய கூந்த ஒல்லைய கண்ணகியோடு இன்னும் இங்கிருந்து வீண் பொழுது போக்காது, அவனை அடைக்கலப் பொருளாக ஏற்று அழைத்துச் செல்க என்று கவுந்தி அடிகள் கூற, மாதுரியும் அதனைக் கேட்டு மகிழ்ச்சியற்றாள்.

வாயில் கட்டந்து வளமனை புக்கன கொவலர் மடந்தை கொள்கையில் புணர்த்தான் நீட்டித்து இராது நீபோ கென்றே

205

அழகிய இளமுனைவியும், முங்கில் போன்ற தோறும், உடைய கண்ணகியை! அழைத்துக்கொண்டு; கேங்கிரி மேற்றியையில் சென்று மனைகின்ற மாணவப் பொழுதில், கன்றுக்களைத் தேடிவரும் தாய்ப் பக்கள் எழுப்பும் ஓலியோடு, தோனில் ஆட்டுக்குடியும், கோட்டியும், உறியும் சுமந்து வீடுதிரும்பும் இடையர்களோடு, ஷக்நிலைய வணையல் அணிந்த சில இடையர்களுப் பெண்களும் குழந்து வர; காவல் அரணை காடும், அகழியும், வரும் எதிரிக்களைக் கண்டவுடன் வணைந்து தானே தாக்கும், இயந்திர வில்லும், கருத்த விரல்கள் உடைய கருங்கரங்க உருவிலான, பொறியும், கல் எறிந்து தாக்குகின்ற கவனம் பொறியும், அருகே வந்தவர் மேல்கொட்டக் கொதிக்க வைத்த என்னெண்கீச்சுக்களைப்படும், சாணம் கணரத்துக் காய் சின்ற மிடாவும், இரும்பு உருக்கிவைத்த உலைக் கூடமும் காற்கள் நிரப்பி வைக்கப்பட்ட கூடைகளும், தூண்டல்

வடிவிலான கருவியும் சமூத்தில் மாட்டி இழக்கும் சங்கிலி யும், ஆண்டலைப் பறவை வடிவாகச் செய்யப்பட்ட நெருப்படுப்பும், அகழியில் இருந்து மதில் ஏறிவர முயல் பவர்களை நெட்டித் தள்ளும், சவை வடிவான கருவியும், கூரிய இரும்புக் கோலும், அம்புக் கட்டும், மறைந்து இருந்து தாக்கும், இடுக்கு வழிகளும், நெருங்கி வருபவர் தலையை நசுக்குகின்ற மரங்களும், மதில் மேல் ஏறுபவர் கையைக் குத்தித் தாக்கும் ஊசிப் பொறிகளும், பகைவர் மேல் பாய்ந்து தாக்கும் சிச்சிலி என்ற யந்திரமும், மதில் மேல் ஏறுபவர்களைக் குத்திக்கிழிக்கும் பன்றி வடிவில் அமைந்த பொறியும், மூங்கில் தடிகளும் கோட்டைக் கதவுக்குப் பாதுகாப்பாக அடுக்கி வைக்கப்பட்ட பெரிய மரங்களும் வலிமை வாய்ந்த கணைய மரங்களும், ஏறி கோலும், முத்துக்கோலும், ஈட்டியும் நிறைந்து - மதுரை மாநகரின் காவல் மதில் சிறந்து விளங்கியது. அதில் நாள்தோறும் பகைவரை வென்று உயர்த்திய வெற்றிக் கொடிகள் பறந்த வண்ணம் இருந்தன. இந்த வெற்றிக் கொடிகள் பறக்கும் கோட்டை வாசலைக் கடந்து, இடையர் குல மாதரசி, மாதரி, அடைக்கலப் பொருளாகப் பெற்ற கோவலன் கண்ணகியோடு தன் வீடு வந்து சேர்ந்தாள்.

மறி - செம்மறி ஆடு; நவியம் - கோடரி; காவுதல் - தோளில் சுமத்தல்; ஞாயில் - மதில். 'மினளையும்' - தொடங்கி, 'வேலும்' வரை, போர்க்கருவிகள்.